

kunde jeg ikke sige andet, end at et stort Flertal havde udtalt sig for en borgerlig Politik.

Der er vi netop ved Kærnen. Er det muligt paa Grundlag af Venstre- og Højrevælgere, at føre denne sunde, borgerlige Politik, som altsaa den højtærede Statsminister et Øjeblik mente kunde følges? For at kunne føre en sund, borgerlig Politik, saaledes som den betegnedes, baseret paa de to Grupper, Venstre og Konservative, maa man føre en Generalnævnerpolitik. Men nu er, hvad jeg er meget tilfreds med, den højtærede Statsminister atter vendt tilbage til et tidligere Standpunkt i sin Stilling og fremhæver, at det ikke kan blive en Generalnævnerpolitik. Thi hvis de Konservative adskiller sig fra Venstre, vil selvfølgelig Ministeriet følge Venstres Veje. Altsaa er det ikke en sund borgerlig Fælles-Politik for de Konservative og Venstre, som Ministeren nu træder ind for, men det er altsaa en Politik, som bygger paa Venstre. Hvad det saa vil sige? Ja, det er det, vi undersøger ved denne Forhandling, og som vi vil faa Dokumentation af, efterhaanden som denne Politik træder frem i Kendsgjerninger og Handlinger. I saa Henseende er det af den største Interesse at se, at de Konservative, berusede af det Held, som har fulgt dem, efter at man har faaet en Forholdstalsvalgmaade at arbejde med, nu efter af deres Parti at have udskilt alt, hvad der med et engelsk parlamentarisk Udtryk kunde betegnes som en Art Torydemokratisme, lægger deres Politik stærkere og stærkere i Højreretning. Jeg tror, man tør sige, at ingen Sinde har der her i Rigsdagen siden Systemskiftet siddet et konservativt Parti, som har været et saa udpræget Højreparti som det nuværende konservative Parti. Den gamle Højre-Militarisme, Højre-Nationalisme, Højre-Protektionisme og Højre-Klerikalisme er symboliseret i de ærede Medlemmer Hr. Holsteins, Hr. Pürschels, Hr. Harboes, Hr. Drachmanns og Hr. J. Oskar Andersens Personer. Den Politik, som de fører, er saa langt til højre, som vi overhovedet ikke har set nogen konservativ Politik siden Aarhundred- og Systemskiftet. Derfor er det et Spørgsmaal, i

hvilken Grad det vil være muligt for et Parti, hvis Vælgere har sendt saadanne Repræsentanter her ind i Rigsdagen, da at støtte en Politik, som skal være Venstrepolitik.

Med Hensyn til Regeringens Opfattelse af sin udenrigspolitiske Opgave kan jeg nu med stor Tilfredshed konstatere, at der ikke i Statsministerens Udtalelser var noget, der tydede paa, at han ønskede at føre en Generalnævnerpolitik, eller som kunde give Indtryk af, at han ønskede at føre en overfor de konservative imødekomende Politik i Realiteten, i Indholdet. Det siger sig selv, at naar man har at gøre med saa vanskelige Herrer som det nuværende konservative Folkeparti, maa man være forsigtig i sit Ordvalg, og der var derfor ogsaa en vis Forsigtighed i Statsministerens Ordvalg, men i Indholdet var der ingen som helst Forsigtighed. Den højtærede Statsminister konstaterede, hvordan Verden er forandret efter Verdenskrigen. Det synes i og for sig mærkeligt, at det skulde være nødvendigt at gøre dette, thi derom er der ingen Tvivl. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Statsminister siger: at Magten for Øjeblikket ligger mod Vest. Men naar den højtærede Statsminister brugte det Udtryk, at den har forskudt sig mod Vest, som om Tyngdepunktet før havde ligget hos Centralmagterne og nu laa hos Vestmagterne, altsaa, som om Centralmagterne havde Overvægt paa samme Maade, som Vestmagterne nu maa siges at have, tror jeg ikke, det er den rigtige Fremstilling af, hvilke Forskydninger der har fundet Sted. Man kunde snarere sige, at det er en Forskydning fra en Ligevægtstilstand til en Overvægtstilstand, og at Overvægten i Øjeblikket ligger mod Vest, er ganske klart. Men naar vi kommer ind paa et Spørgsmaal om, hvor da Magten ligger mod Vest, ja saa ved vi, at Spørgsmaalet om, hvor indenfor Vestmagterne den egentlige Magt ligger, er Genstand for Diskussion, og ogsaa er Genstand for Forskydninger. Derfor er jeg særdeles tilfreds med, at den højtærede Statsminister kun konstaterede, at Verden var blevet anderledes, men at de Konklusioner, han drog af denne Konstatation, for mig var fuldkommen